

Repertoriul jurisprudenței

Cauzele conexate C-142/17 și C-143/17
Manuela Maturi și alții împotriva Fondazione Teatro dell'Opera di Roma,
Fondazione Teatro dell'Opera di Roma împotriva Manuela Maturi și alții
și
Catia Passeri împotriva Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(cereri de decizie preliminară formulate de Corte suprema di cassazione)

„Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Politica socială – Egalitate de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă – Directiva 2006/54/CE – Reglementare națională care prevede posibilitatea temporară a lucrătorilor din domeniul spectacolului care au atins vârsta de pensionare de a continua exercitarea activității până la vârsta prevăzută anterior pentru dreptul la pensie, stabilită la 47 de ani pentru femei și la 52 de ani pentru bărbați”

Sumar – Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 7 februarie 2018

Politica socială — Lucrători de sex masculin și lucrători de sex feminin — Accesul la încadrarea în muncă și condițiile de muncă — Egalitate de tratament — Directiva 2006/54 — Reglementare națională care prevede posibilitatea temporară a lucrătorilor din domeniul spectacolului care au atins vârsta de pensionare de a continua exercitarea activității până la vârsta prevăzută anterior pentru dreptul la pensie — Stabilire la nivele diferite, în funcție de sex, a vârstei care conferă dreptul la această pensie — Discriminare directă bazată pe sex — Inadmisibilitate

[Directiva 2006/54 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 2 alin. (1) lit. (b) și art. 14 alin. (1) lit. (c)]

Articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă trebuie interpretat în sensul că o reglementare națională precum cea prevăzută la articolul 3 alineatul 7 din Decretul-lege nr. 64 din 30 aprilie 2010, devenită Legea nr. 100 din 29 iunie 2010, în versiunea în vigoare la data faptelor în discuție în litigiile principale, în virtutea căreia lucrătorii încadrați în calitate de dansatori, care au atins vârsta de pensionare, stabilită prin această reglementare la 45 de ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați, au facultatea de a exercita, pe o perioadă tranzitorie de doi ani, opțiunea care le permite continuarea activității lor profesionale până la limita de vârstă pentru menținerea în activitate prevăzută de reglementarea anterior în vigoare, stabilită la 47 de ani pentru femei și la 52 de ani pentru bărbați, instituie o discriminare directă pe criteriul de sex, interzisă de această directivă.

În această privință, trebuie amintit că Directiva 2006/54 operează o distincție între, pe de o parte, discriminările întemeiate în mod direct pe criteriul de sex și, pe de altă parte, cele așa-zise „indirecte”, în sensul că cele dintâi nu pot fi justificate printr-un obiectiv legitim. În schimb, potrivit articolului 2 alineatul (1) litera (b) din directiva menționată, dispozițiile, criteriile sau practicile care sunt susceptibile să constituie discriminări indirecte pot să fie calificate drept discriminare cu condiția

să fie „justificat[e] în mod obiectiv de un scop legitim, iar mijloacele pentru a atinge acest scop [să fie] corespunzătoare și necesare” (Hotărârea din 18 noiembrie 2010, Kleist, C-356/09, EU:C:2010:703, punctul 41).

În consecință, o diferență de tratament precum cea în discuție în cauzele principale nu poate fi justificată prin voința de a nu expune lucrătorii în cauză la o schimbare neașteptată, într-un sens restrictiv, a regimului anterior de menținere în activitate.

(a se vedea punctele 38-40 și dispozitivul)